

AUCA PER A LA SIRENA DEL CAPDAMUNT DE LA RAMBLA

text: Rat Cebrián

il·lustracions: Edu Polo

A la vora de la mar viu i escriu una sirena. Passa el temps com temporal: 90 en fa aquella nena!

Aquella qui crancs buscava la qui comprèn els ocells la qui vola amb el piano la qui sap els mots més bells.

Nasqué amb el soroll de bombes en temps d'incertesa i por. A hores d'ara és encara que desitja un món millor.

I malgrat tota una vida de bona feina i treball l'entristeix que els temps que corren duen color de corall.

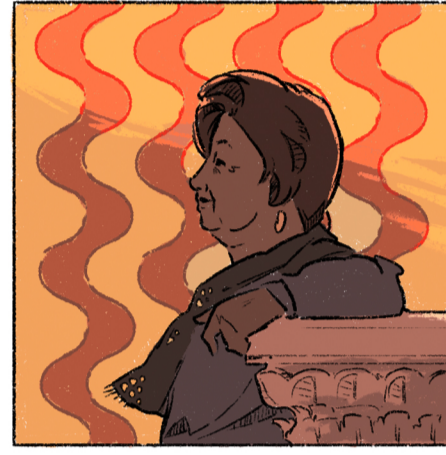
De petita embolcallada amb llibres, música i art viatja sempre en catifa tant al passat com a Mart.

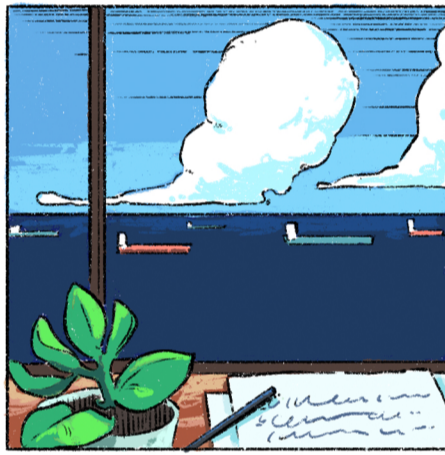
Aquell entorn va donar-li gran imaginació, la que trobem en paraules: la seva creació.

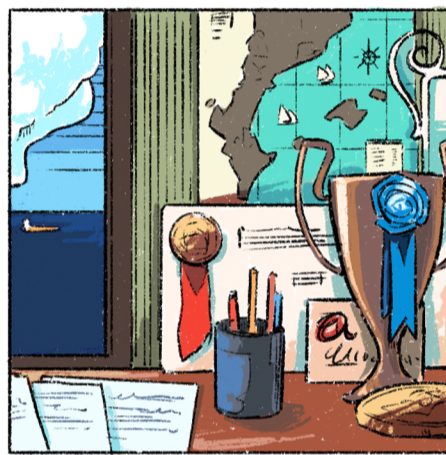
Té una obra ben extensa mes escriure bé no és prou -ho sap i amb raó es lamenta- si no ets al rovell de l'ou.

La crítica no l'ha entesa: -És dona i d'allà, del Sud! Però ella sempre amb fermesa d'això n'ha fet gran virtut.

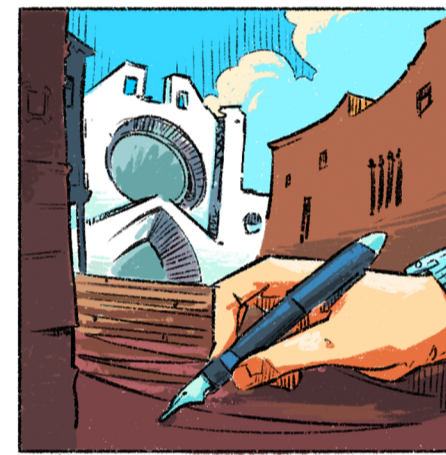
Ha escrit molt, de nit i dia, per a menuts i més grans, en prosa i en poesia esguardant els navegants.

Amb grans honors guardonada per mèrit propi i talent: pel país i per la llengua ha treballat de valent.

A la universitat, a la nostra, la d'aquí, l'han fet fins i tot doctora puix és exemple a seguir.

Ambaixadora de Tàrraco, de sa llum i els seus carrers, de les ombres juganeres i neguits aventurers.

De nostra ciutat antiga, carrerons i Catedral, del claustre i de ses ratetes n'és amiga especial.

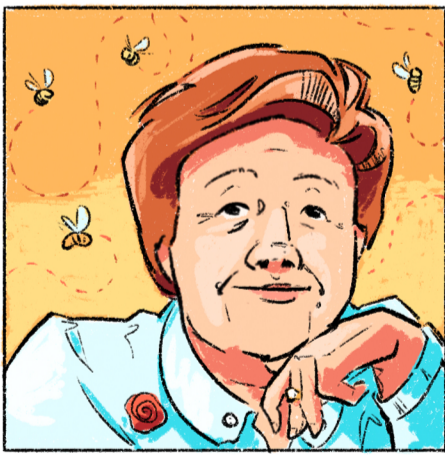
Fades de Mont-ral l'enyoren, les dels boscos i senders, amb bells espiadimonis i uns esquiroles matiners.

És mare, mestra i esposa, al seu blog escriu també i, com qui no vol la cosa, duu tants llibres com anys té.

És àvia i és artista amb els colors i els pinzells. Doneu-li cola i tisores i us regalarà joells.

Potser sembla seriosa, fins i tot un xic distant, però té l'ànima melosa. Viu desperta i somniant.

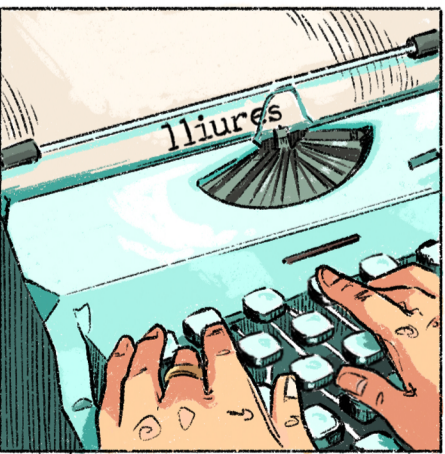
Els dimecres, amb amigues, jugar amb mots han decidit: hauran de ser les companyes d'un cadàver exquisit.

De petita devorava els llibres a centenars i el cor i els ulls se li omplien del nostre i d'altres mars.

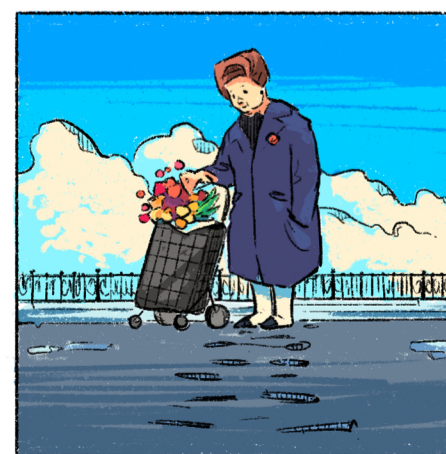
Aquest costum no es detura: la màgia de llegir, la força de la lectura, és el camí a seguir.

No minva el desig d'escriure però sí la força dels dits. És viure allò que ens fa lliures, ella ho és pels móns descritos.

Una escola preciosa dugué orgullosa el nom de l'autora que ens honora al país i a tot lo món.

De gran la vida s'escola i sembla un somni l'ahir, mes perduren ses petjades per guiar-nos l'avenir.

Un cel perfumat de fresa, estels d'argentat matís: els ulls brillants d'una nena amb un 90 al pastís.

ÒMNium
TARRAGONÈS

CASA
DE LES LLETRES